

РЕШЕНИЕ

№ 1203

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2189** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следв.от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Д. Д. Х. - следовател в Следствен отдел при Специализирана прокуратура (СП) [населено място], подадена чрез Административния ръководител на СП против Заповед № РД-04-656/17.12.2020г. на и.ф. административния ръководител на СП, в частта по т.Ш, с която по отношение на жалбоподателя е разпоредено да се изплати 1/3 допълнително възнаграждение (едно основно трудово възнаграждение в това число и ранг), определено на база последното трудово възнаграждение, на основание чл.5 и чл.6 от Правилата за индивидуална оценка на резултатите от дейността на магистрати и съдебни служители в СП и в следствения отдел в СП съобразно изготвените индивидуални оценки и и получения брой точки от всички критерии при оценяването от помощната комисия, избрана от Общото събрание на магистратите и съдебните служители през 2020г., пропорционално на отработено време на съответния магистрат в оценявания период 01.01.2020г. – 30.11.2020г.

В жалбата се твърди, че с оспорената заповед е нарушен принципа за равнопоставеност на гражданите, в това число и на магистратите, допуснато е нарушение по прилагането на Правилата за индивидуална оценка на резултатите от дейността на магистратите и съдебни служители в СП и в СО при СП С., утвърдени с Решение на Прокурорската колегия на В. по Протокол № 33/06.11.2019г., неправилно са приложени правилата за определяне на ДТВ и решение на Прокурорската колегия

на В. от 09.12.2020г. т.25.1 от дневния ред. Твърди се, че при вземане на решението за определяне на ДТВ не е поискано становище от административния ръководител на прокуратурата от която е преместен магистрата, в нарушение на указанията в писмо на Администрацията на Главния прокурор (А.), подписано от главния секретар на А., с изх.№ 3638/2019г. от 15.12.2020г. Сочи се, че на 27.01.2021г. жалбоподателят подал жалба до административния ръководител на СП за преразглеждане на акта по определяне на ДТВ, но на 15.02.2021г. получил отказ по ел.поща.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. В., като поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Представя писмени доказателства. В позиция по същество и в представени писмени бележки се развиват доводи, че оспорената заповед е издадена в нарушение на изискванията за форма на административния акт, без посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ, в нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че ответникът се е произнесъл преждевременно, без да изясни всички факти и обстоятелства от значение за преценката за определяне на ДТВ. Иска се отмяна на заповедта и връщането на преписката на административния ръководител на СП с указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – административният ръководител на Специализираната прокуратура, редовно призован не се явява. В писмено становище, постъпило по делото на 02.11.2021г., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а оспорената заповед да се потвърди като правилна и законосъобразна, издадена при спазване на изискванията за форма. Поддържа се, че определянето на ДТВ на жалбоподателя е от изключителната компетентност на административния ръководител на СП, който действа в условия на оперативна самостоятелност, като в дейността си се подпомага от Помощна комисия, избрана от Общото събрание на магистратите в СП за срок от 2 години. Сочи, че при определяне на индивидуалния размер на ДТВ на жалбоподателя, административния ръководител на СП се е позовал на изводите и оценката на Помощната комисия, като мотивите за издаване на заповедта се съдържат в акт за оценяване на жалбоподателя от Помощната комисия, а самата помощна комисия е оценила Д. Х., в съответствие с приети от ПК на В. Правила, изменени и допълнени с Протокол № 44/09.12.2020г. Претендира се присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Представител на СГП не взема участие в производството.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С Решение на Прокурорската колегия на В. по Протокол № 17/20.05.2020г. жалбоподателят Д. Х. – следовател в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура [населено място] е преместен на длъжност „следовател“ в Следствения отдел на Специализирана прокуратура [населено място], с ранг „Следовател в НСлС“, считано от 22.06.2020 г.

Със Заповед № РД-04-656/17.12.2020г. на и.ф. административния ръководител на СП, на основание чл.3, ал.1 и ал.8, чл.6 от Правилата за индивидуална оценка на резултатите от дейността на магистратите и съдебните служители в апелативна специализирана прокуратура, специализирана прокуратура и следствения отдел в специализирана прокуратура за определяне и изплащане на допълнителни

възнаграждения (Правилата) и решение по т.45 от Протокол № 28/19.11.2020г. на Пленума на В., е разпоредено, в т.Ш.5 от заповедта, съобразно изготвените индивидуални оценки и получения брой точки от 1 до 20 точки за прокурорите и от 1 до 16 точки за следователите от всички критерия при оценяването от помощната комисия, избрана от Общото събрание на магистратите и съдебните служители през 2020г., пропорционално на отработеното време на съответния магистрат през оценявания период (01.01.2020г. – 30.11.2020г.) да се изплати в размер на 1/3 допълнително възнаграждение (едно основно трудово възнаграждение, в това число и ранг), определено на база последното трудово възнаграждение на жалбоподателя Х. (посочен под № 5). Въз основа на заповедта, на 22.12.2020г. на жалбоподателя Х. е начислено ДТВ по чл.233 ал.6 от ЗСВ, в размер на 1945,93 лв. (л.9). От съдържанието на акта за оценяването от помощната комисия, избрана от Общото събрание на магистратите и съдебните служители през 2020г. на жалбоподателя Х. (л.30) се установява, че по критериите за индивидуална оценка на резултатите от дейността на следователите от СО при СП следовател Х. е получил оценка от 15,8 точки. Оценката не е мотивирана с текст и анализ, а е определена единствено с числов брой точки по различните критерии. Становище от административния ръководител на Окръжна прокуратура [населено място], в следствия отдел към която жалбоподателя Х. е работил до преместването си в СО на СП С., видно от писмо № А-45/29-12.2021г. на Административен ръководител – окръжен прокурор на Окръжна прокуратура Р., за работата му до 21.06.2020г., във вр. с определяне и изплащане на ДТВ по чл.233 ал.6 по чл.345 ал.5 от ЗСВ, не е било изисквано от административния ръководител на СП (л.63).

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок, съобразно постановеното в определение № 10199/07.10.2021г. по адм.дело № 9307/2021г. по описа на Върховен административен съд, от лице, имащо правен интерес на оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 233, ал. 6 от ЗСВ, въз основа на степента на натовареност на съответния орган на съдебната власт Висшият съдебен съвет определя допълнително възнаграждение на съдия, прокурор или следовател. Съдиите в апелативния специализиран наказателен съд, в специализирания наказателен съд, прокурорите в апелативна специализирана прокуратура, в специализирана прокуратура и следователите в следствия отдел на специализираната прокуратура получават допълнително възнаграждение в размер, определен по утвърдени от съответната колегия на Висшия съдебен съвет правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността, но не повече от 6 основни месечни възнаграждения годишно.

С решение на Пленума на В. по Протокол № 28/19.11.2020г. т.45, е дадено съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражняват правомощията си на основание чл. 7, във връзка чл. 9 от ПОИСДТВ /приети с решение на Пленума на В. по Протокол № 29/22.11.2018 г., изм. и доп. с решение на Пленума на В. по Протокол № 13/13.06.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума на В. по Протокол № 28/21.11.2019 г./ . Размерът на средствата е в рамките на

утвърдените бюджети по § 01-00 „Заплати и възнаграждения на персонала нает по трудови правоотношения“ на ЕБК за 2020 година. С т.45.2 Пленума на В. е упълномощил комисия „Бюджет и финанси“ да определи размера на средствата за лицата по чл. 7, ал. 2 от ПОИСДТВ.

С решение по т.47 от същия протокол Пленума на В. е дал съгласие административните ръководители на Апелативната специализирана прокуратура, Специализираната прокуратура и Следствия отдел на Специализираната прокуратура да упражнят правомощията си, съгласно Правилата за индивидуална оценка на резултатите от дейността на магистратите и съдебните служители в Апелативна специализирана прокуратура, Специализирана прокуратура и Следствия отдел на Специализирана прокуратура за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения по чл. 233, ал. 6, изр. 2 и чл. 345, ал. 5 от ЗСВ.

С решение на Прокурорската колегия (ПК) на В. по протокол № 33/06.11.2019 г. са приети Правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността на магистратите и съдебните служители в апелативна специализирана прокуратура, специализирана прокуратура и следствия отдел в специализирана прокуратура за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения (Правилата). Посочените Правила са изменени и допълнени с решение на Прокурорската колегия на В. по протокол № 44 от 09.12.2020 г., считано от 09.12.2020г. Приетите Правила са публикувани на сайта на В. и публично достъпни на адрес <http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/29/pravila-pk-09122020.pdf>

С чл.3 ал.1 от Правилата е делегирана компетентност на административния ръководител да определя размера на допълнителното трудово възнаграждение на магистратите и съдебните служители, съобразно индивидуалната оценка на резултатите от дейността им и в съответствие с критериите по чл.5,чл.6, чл.7, чл.8, чл.9 и чл.10 от настоящите правила.

С оглед на посоченото, оспорената заповед е издадена от компетентен орган - административният ръководител на Специализираната прокуратура, съобразно правомощията му по чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗСВ и чл.3 ал.1 от Правилата.

По отношение на формата на индивидуалния административен акт е приложима разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в ЗСВ не се съдържат специални правила. Оспорената заповед не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като същата не е мотивирана – не са изложени фактически основания за издаването ѝ, а това е императивно изискване за нейната законосъобразност.

Съгласно чл.3 ал.1 от Правилата размера на допълнителното възнаграждение на магистрата и съдебния служител се определя с мотивирана заповед на съответния административен ръководител, съобразно индивидуалната оценка на резултатите от дейността им и в съответствие с критериите по чл. 5, чл. 6, чл.

7, чл. 8, чл. 9 и чл. 10 от настоящите правила. Съобразно чл.3 ал.4 изр. 1 от Правилата (Доп. – Протокол на ПК № 44 от 09.12.2020 г.) Индивидуалната оценки и размера на допълнителното възнаграждение на магистрат, преместен на длъжност или командирован да изпълнява функциите си в Апелативната специализирана прокуратура, Специализираната прокуратура и Следствия отдел в Специализираната прокуратура, се изготвя и определя съобразно настоящите правила и отработеното от тях време през оценъчния период в съответната специализирана прокуратура. Чл.3 ал.4 т.1 от Правилата сочи, че при определяне размера на допълнителното възнаграждение текущо за годината се съобразява: т.1. Отработеното

време в специализиран орган на съдебната власт или в друга прокуратура, при взето решение от пленума за изплащане на допълнително възнаграждение по чл. 3, т. 1 от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения; като съгласно чл.3 ал.4 т.2 при определяне на размера на допълнителното възнаграждение се взема предвид и становището на административния ръководител на прокуратурата, от която се извършва преместването или командироването, при взето решение от пленума за изплащане на допълнително възнаграждение по чл. 3, т. 2 от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения.

Подобно становище от Административния ръководител на Окръжна прокуратура [населено място], от която прокуратура е преместен жалбоподателя Х. и в която е работил до 21.06.2020г. (почти половината от оценявания период), не е било изисквано от административния ръководител на СП, съответно не е било взето предвид при оценяването на жалбоподателя и не е било съобразено при определяне размера на ДТВ за 2020г. на жалбоподателя.

Съгласно чл.4 ал.1 от Правилата, при изготвяне на оценките за резултатите от дейността на магистратите и съдебните служители, административните ръководители на Апелативна специализирана прокуратура и Специализирана прокуратура се подпомагат от помощни комисии, които се избират от събранието на магистратите на съответната прокуратура за срок от две години. Нормата на чл.6 ал.1 от Правилата определя критериите, по които се извършва оценяването за индивидуалната оценка на следователите в СО при СП. Алинея втора на същата норма определя, че всеки един от критериите се оценява по точкова система от 0 до 5, с максимален брой точки от всички критерии - 80. При индивидуална оценка от 1 до 16 точки включително, на следователя се изплаща една трета част от предвидените допълнителни възнаграждения, при индивидуална оценка от 17 до 40 точки включително - две трети, а при индивидуална оценка от 41 до 80 точки - пълният размер на предвиденото за изплащане допълнително възнаграждение за съответния оценъчен период. В конкретния случай жалбоподателят Х. е получил индивидуална оценка от 15,8 точки, при което съобразно цитираната разпоредба, на следователя се изплаща една трета част от предвидените допълнителни възнаграждения. Правилата не съдържат норма, определяща кога оценявания магистрат ще получи 0 точки и кога ще получи 5 или по-малко точки, независимо, че критериите от 1 до 13 са количествени, като критерии 1, 2 и 6, не зависят от дейността на следователя.

Съобразно чл.9 от Правилата административният ръководител на съответната прокуратура оценява магистрата и служителя за цялостен принос към дейността на органа, в който изпълнява служебните си задължения, с оглед проявена инициативност и новаторство, постигнати конкретни резултати, действия при рискови и извънредни обстоятелства, поети допълнителни служебни ангажименти, фактическа или правна сложност на делата, обем на материалите, които се анализират, срочно и качествено изпълнение на възложените задачи, самоусъвършенстване и повишаване на квалификацията, участие в работни съвещания, както и възложени допълнителни задачи, в това число административни, участието му в комисии по Закона за обществените поръчки, Системата за финансово управление и контрол в публичния сектор, Закона за счетоводството и други специални нормативни актове, уреждащи работата на органа на съдебната власт. Тази разпоредба безспорно изисква при

оценяването на магистрата за определяне на допълнителното му възнаграждение да се изложат и мотиви, в допълнение към цифровата оценка на Помощната комисия. Подобни мотиви оспорената заповед не съдържа, т.е. при издаването ѝ и определянето на размера на допълнителното възнаграждение на следовател Х., което не е в пълния размер на допълнителното възнаграждение (три основни трудови възнаграждения, в това число и ранг, съобразно т.1 от оспорената заповед), по никакъв начин административния ръководител на СП не е оценил следовател Х. за цялостен принос към дейността на органа, в който изпълнява служебните си задължения, с оглед проявена инициативност и новаторство, постигнати конкретни резултати, действия при рискови и извънредни обстоятелства, поети допълнителни служебни ангажименти, фактическа или правна сложност на делата, обем на материалите, които се анализират, срочно и качествено изпълнение на възложените задачи, самоусъвършенстване и повишаване на квалификацията, участие в работни съвещания, както и възложени допълнителни задачи. Разпоредбата на чл.10 от Правилата дава възможност на административния ръководител да определи по-висок размер на допълнителното възнаграждение, без оценяваният да е събрал необходимия брой точки по обективните критерии за оценка от помощната комисия, като изложи конкретни мотиви за това.

Индивидуалните административни актове, какъвто е оспорената заповед, следва да съдържат конкретни съображения за издаването им – фактически и правни основания. Видно от съдържанието на заповедта, в същата е налице само формално посочване на приложимите законови разпоредби, но това не е достатъчно, за да се приеме, че тя е мотивирана. Вярно е, че мотивите за издаване на един индивидуален административен акт могат да се съдържат в друг акт, подготвящ издаването му, какъвто акт отчасти в случая е индивидуалната оценка от Помощната комисия. Съдържанието на заповедта по отношение на жалбоподателя Х. и вече посочените норми на чл.3 ал.4 т.1 и т.2, както и на чл.9 от Правилата, изискват и съобразяване не само с индивидуалната точкова оценка на Помощната комисия, но и със становището на административния ръководител на прокуратурата, от която той е преместен в СО на СП, както и с цялостния му принос към дейността на СО при СП. Съобразяване със становището на Административния ръководител на ОП Р. не е извършено, доколкото становище на последния не е изисквано и постъпило в СП, както и не е съобразено и отработеното време в СО на друга прокуратура, при взето решение от пленума за изплащане на допълнително възнаграждение по чл. 3, т. 1 от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения;

Липсата на фактически основания в оспорената заповед, респ. и наличието на общи и неиндивидуализирани такива, които не могат да се обвържат с диспозитива на акта е нарушение на нормата на чл.146 т.2 от АПК. Наличието на фактически (и правни) основания е един от

задължителните реквизити на писмената форма на индивидуалния административен акт.

При издаването на оспорената заповед е допуснато и нарушение на административнопроизводствените правила – на чл.35 от АПК, което задължава органа преди да издаде акта си да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая. Спазването на това правило е гаранция за истинността на фактическите установявания на административния орган, като неизпълнението му води до вероятност за неистинност на фактическите констатации на органа. Поради това, неизпълнението на задължението по чл.35 от АПК е съществено и представлява основание за отмяна на административния акт, още повече че неизяснените и необсъдените от органа факти са от значение за определяне на допълнителното възнаграждение на жалбоподателя.

Съдът счита, че оспорената заповед не съответства и на целта на закона, въз основа на който се издава, доколкото очевидно с нея се лишава магистрат – следовател от законосъобразно определен размер на допълнително трудово възнаграждение за 2020г., при липса на оценка на цялостния му принос за дейността на СО при СП, при несъобразяване със становището на административния ръководител на органа, от който е преместен, както и при липса на посочени в заповедта фактически основания.

Предвид изложеното съдът приема, че оспореният административен акт, макар и издаден от компетентен орган, е издаден при нарушаване на предвидената в закона форма - чл.59 ал.1 т.4 от АПК- липса на фактически и основания, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта и до противоречие с целта на закона.

Това налага отмяна на оспорената заповед, като на основание чл.173 ал.2 от АПК, преписката следва да бъде върната на ответника за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона, като се съобрази не само индивидуална оценка на следователя Х. от помощната комисия, но и се изиска и съобрази становището на административния ръководител на органа, от който е преместен в СП, както и се оцени от административния ръководител на СП цялостния принос на жалбоподателя към дейността на органа, в който изпълнява служебните си задължения, с оглед проявена инициативност и новаторство, постигнати конкретни резултати, действия при рискови и извънредни обстоятелства, поети допълнителни служебни ангажименти, фактическа или правна сложност на делата, обем на

материалите, които се анализират, срочно и качествено изпълнение на възложените задачи, самоусъвършенстване и повишаване на квалификацията, участие в работни съвещания, както и възложени допълнителни задачи.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, съобразно представения по делото списък на разноските, в общ размер на 440 лв., от които 400 лв. заплатено в брой адвокатско възнаграждение, 30 лв. държавна такса по частна жалба, както и 10 лв. държавна такса за настоящето производство.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Д. Х. - следовател в Следствен отдел при Специализирана прокуратура [населено място] № РД-04-656/17.12.2020г. на и.ф. административния ръководител на СП, в частта по т.Ш.5, с която по отношение на жалбоподателя е разпоредено да се изплати 1/3 допълнително възнаграждение (едно основно трудово възнаграждение в това число и ранг), определено на база последното трудово възнаграждение, на основание чл.5 и чл.6 от Правилата за индивидуална оценка на резултатите от дейността на магистрати и съдебни служители в СП и в следствия отдел в СП.

ВРЪЩА преписката на Административния ръководител на Специализирана прокуратура за ново произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение .

ОСЪЖДА Специализирана прокуратура да заплати на Д. Д. Х. сумата от 440 лв., представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: